

מ"ת 13249/06/23 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד היאב אבו עאמר (עציר)-ויעוד חזותי ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 13249-06-23 מדינת ישראל נ' אבו עאמר(עציר)

בפני
המבקשת
כבוד השופט יניב בן הרוש
מדינת ישראל-פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחה מתן דניאל (בוזגלו)
נגד
המשיב
היאב אבו עאמר (עציר)-ויעוד חזותי ע"י ב"כ עו"ד מוחמד
אלעמור

החלטה

רקע

1. לפני בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בכתב אישום המייחס למשיב ביצוע עבירות **החזקת נשק** לפי סעיף 144(א) רישא **לחוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ו**נשיאת תחמושת** לפי סעיף 144(ב) סיפא **לחוק העונשין**.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 10.4.22 בשעה 22:15 בלילה, ביצעה המשטרה פעילות יזומה בשכונה 11 ליד בית 5 בלקיה. במועד זה נתפס המשיב בתוך רכב מסוג יונדאי טוסון, כשהרכב מונע והאורות דולקים, כשהוא מחזיק ברכב תיק בצבע שחור ובתוכו כלי נשק ותחמושת כמפורט להלן: רובה סער קלצ'ניקוב, אקדח חצי אוטומטי מסוג GLOK ובתוכו מחסנית ריקה, 140 כדורים, מחסנית ריקה המתאימה לאקדח חצי אוטומטי ומחסנית תוף לנשק ארוך.

טיעוני הצדדים

3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לכך שברכב בו ישב המשיב נמצא תיק עם כלי הנשק כמתואר בכתב האישום. עם זאת, טען כי המשיב לא החזיק בנשק, אלא שהנשק שייך לאחר שהטמין את התיק עם כלי הנשק בתוך הרכב. מדובר ברכב ששייך לאמו של המשיב ומשתמשים בו כל בני הבית וכי הרכב אינו נעול והמפתח נותר ברכב לאחר השימוש. הוסיף כי המשיב יצא מביתו לאחר ששמע את השכנים מזהירים אותו שמישהו "מתעסק" עם הרכב ומספר שניות לאחר שנכנס לרכב והניע אותו, הגיעו השוטרים. לטענתו, גרסת המשיב אשר חוזקה באמצעות שני עדים מלמדת על חולשה בראיות. לעניין חוות דעת ד.נ.א, טען כי זהות השוטר שעצר את המשיב זהה למי שביצע את החיפוש בתיק ומצא מאוחר יותר את הגרביים שעליהם נמצא

ד.נ.א של המשיב. טען למחדלי חקירה לעניין החיפוש בתיק, מקום בו נמצאו הגרביים שבתוכם הוסלק האקדח רק לאחר שהשוטר נכנס לבדו למשרד חלף החיפוש הראשוני. וכן לעניין הוצאת צו מאוחר לצפייה במצלמות השכנים שיכלה לזכות את המשיב. לעניין עילת המעצר טען כי מדובר במשיב בן 22 ויש לבחון חלופה והפנה לבש"פ 4649/22 ולבש"פ 905/23.

4. ב"כ המבקשת הפנה לחומר החקירה ממנו נלמד כי המשיב נתפס בתוך הרכב כשהוא מונע, תוך שסירב לפתוח את הדלת לשוטרים. הפנה לחו"ד ד.נ.א הקושרת את המשיב למיוחס לו. הפנה לחקירות המשיב וטען לגרסה מתפתחת. הפנה לסרטון המתעד את החיפוש ברכב שנערך בתחנת המשטרה נוכח הסלמה של האירוע בשטח. לעניין החיפוש בתיק הפנה לדו"חות הפעולה מהם עולה כי התיק לא נפתח פעמיים, אלא שהשוטר לקח את התיק מהרכב, חכך בדעתו ואז החליט לערוך את החיפוש מצולם.

תמצית הראיות

5. בפתח הדיון אתאר בקצרה את התשתית הראייתית כנגד המשיב:

א. דו"חות פעולה ומזכרים

דו"ח פעולה של השוטר יבגני מקרוב מיום 8.5.23 - אבטח את המשיב במהלך החיפוש, אז נמצא תיק שחור בתוכו נשק מסוג קלצ'ניקוב, תחמושת ומחסנית. לאחר סיום החיפוש ניגש ביחד עם השוטר יוגב למשרד ובמהלך סריקה נוספת בתיק שביצע השוטר יוגב, נמצא גרב ובתוכה אקדח מסוג גלוק ושתי מחסניות.

דו"ח פעולה של השוטר איתי בוכריס מיום 8.5.23 - הגיע למקום האירוע על פי מידע מודיעיני. ניגש לדלת הנהג, שם ישב המשיב כשהרכב מונע והאורות דלוקים. המשיב סירב לפתוח את הדלת חרף דרישתו, עד לאחר שהשוטר ערן שבר את החלון, אז פתח את הדלת. זיהה תיק שחור על הרצפה בחלק האחורי של הרכב בין שני המושבים. ציין כי התיק נמצא במקום בו המשיב יכול היה לראותו.

דו"ח פעולה של השוטר דמיטרי יאשייב מיום 8.5.23 - ליווה את הצוות בדרך לתחנת המשטרה. ציין כי בחיפוש שנערך ברכבו של החשוד נמצא שני סוגי נשק ותחמושת.

דו"ח פעולה של השוטר ערן כהן פור מיום 8.5.23 - עמד בסמוך לדלת נוסע מצד ימין תוך שצעק "משטרה", המשיב לא פתח את הדלת, אז דפק עם הפטיש על החלון מספר פעמים עד שהחלון נשבר, ובשלב זה המשיב פתח את הדלת. התבקש לעלות למושב האחורי יחד עם המשיב, אז הבחין בכרית מקופלת על המושב ותיק שחור גדול שהיה על הרצפה בין המושבים.

דו"ח פעולה של השוטר יוגב פרח מיום 8.5.23 - הבחין בתיק שחור מונח מאחורי המושב הקדמי ימני. תחילה הוציא את התיק מהרכב כשהוא עוטה כפפות לידי, לצורך צילום תכולתו. לאחר מכן החזיר את התיק למקומו לצורך תיעוד בסרטון. במהלך הצילום הבחין כי בתא הגדול של התיק נמצא נשק ארוך ובתא צדדי ימני נמצא תיק קטן שחור המכיל תוף לכדורים. לאחר התיעוד לקח את התיק למשרד וכשהוציא את תכולתו הבחין בגרב לבנה מגולגלת. כשבדק את תכולת הגרב הבחין באקדח.

מזכר מיום 1.6.2023 שערך קמב"ל עיירות איתי בוכריס - בעת שביקש מהמשיב לפתוח את דלת הרכב, המשיב

התמהמה ונראה לחוץ. גם לאחר שהבין כי מדובר במשטרה הפנה מבטו לימין לכיוון הכיסא שליד הנהג ולחלק האחורי, עד שלבסוף שוטר שבר את החלון ופתח את הרכב.

ב. עדויות

עדות עיסון אבו עאמר (אמו של המשיב) מיום 15.5.23 - מסרה כי הרכב משמש את כל בני המשפחה ועל כן נותר פתוח כאשר המפתחות נשארים ברכב. ביום 8.5.23 בשעת ערב לא חשה בטוב ועל כן נסעה למוקד לרפואה דחופה עם בנה חאתם וחזרה לבית בשעה 21:30, ולא הבחינה בתיק שחור ברכב. עוד מסרה כי המשיב חזר לבית בשעה 21:50. ציינה כי בעת שהכינה ארוחת ערב, שמעה שני אנשים קוראים למשיב. כאשר הראה לה החוקר תמונה של הגרביים בהם נמצא האקדח טענה כי אינה מזהה את הגרביים משום שהיא רוכשת לילדיה רק גרביים שחורים.

בחקירתה החוזרת מיום 4.6.2023 מסרה לחוקר טופס פירוט ביקורים במרפאה ממנו נלמד כי הגיעה למרפאה בשעה שמונה בערב. כשנשאלה מדוע יצאה מהמרפאה רק בשעה 21:30 השיבה כי המתינה בתור עד לקבלתה אצל הרופא. הוסיפה כי לאחר סיום הביקור אצל הרופא נסעה לבית המרקחת שנמצא ליד המועצה המקומית ולאחר מכן נסעה למכולת. עוד מסרה כי ראתה את המשיב באותו היום כשביקש ממנה שתכין לו ארוחת ערב וכי המשיב מתגורר עמה בבית.

עדות חאתם אבו עאמר (אחיו של המשיב) מיום 16.5.23 - מסר כי שהה עם אמו במוקד לרפואה דחופה עד השעה 21:30, וכי לא הבחין בתיק שחור ברכב. כשחזר לביתו ראה את המשיב יושב בפינת האוכל, אז פנה למקלחת ועל כן לא שמע את השכנים קוראים למשיב. מסר כי אינו מזהה את הגרביים שבתוכם נמצא האקדח מכיוון שכל הלבוש שלהם שחור, אין לבן.

ג. ממצאים פורנזיים ודיגיטליים

חוות דעת ד.נ.א מעבדת דנ"א וביולוגיה מיום 1.6.2023 - מדגימה שנקלחה מזוג גרביים לבנות שנתפסו בקרטון בו הונח האקדח והמחסנית, נמצא ממצא ד.נ.א על גרב אחת שבתוכה הוסלק האקדח, הקושרת את המשיב למיחוס לו.

דו"ח תובנות מצלמות גוף - שוטר מוציא ממושב אחורי ברכב תיק שחור, פותח אותו ומוסר כי יש בתוך התיק נשק ארוך, בתא אחר מוציא תיק קטן שבתוכו תחמושת ובתא נוסף מוציא תיק קטן שבתוכו מחסנית (תוף).

דו"ח ביקור בזירה לחוקר זי"ט (מסמך נא)- בבחינת מצלמות אבטחה של בעלי הבתים הסמוכים, שני בעלי בתים ביקשו צו בית משפט על מנת לצפות במצלמות ובבית השלישי נראה כי הוציאו את מכשיר ה-DVR.

דו"ח ביקור בזירה לחוקר זי"ט (מסמך נו) - לאחר קבלת הצווים לא נמצאו DVR או שאינם פעילים.

תעודת עובד ציבור מיום 4.6.2023 - לפיה הופקו צילומים ממערכת המצלמת כלי רכב ונמצא כי רכבו של תאמר אבו עאמר נצפה בכניסה ללקיה ביום 8.5.2023 שעה 22:04.

6. בצד ראיות התביעה קיימות אף ראיות הגנה בחומר החקירה, אשר יפורטו להלן:

גרסת המשיב:

בחקירתו מיום 9.5.2023 הכחיש המשיב את המיוחס לו. מסר כי שב מעבודתו בשעה 19:30, אז פנה להתקלח וישב לאכול, ומשהבין כי חסר שתייה יצא לרכב על מנת לנסוע לסופר. כשיצא מהבית קבוצת שכנים שעמדו מעבר לכביש הזהירו אותו כי מישו "שיחק" ברכב, אז החליט לעלות לרכב לבדוק אם נגנב דבר מה ובעת שהתניע את הרכב הגיעו השוטרים. מסר כי אינו יודע את זהות השכנים שדיברו עמו משום שהיה חשוך. הוסיף כי הרכב בו נמצא הנשק רשום על שם אמו ומשתמשים בו כל בני הבית, משכך נותר פתוח וכל אחד יכול היה להיכנס לרכב ולהניח את התיק בפנים. מסר כי ניתן לצפות במצלמות אבטחה של השכנים ולגלות את זהות האדם שהניח את התיק ברכב. הוסיף כי רק כאשר הגיעו לתחנה עם הרכב ראה את התיק לראשונה בעת שהשוטרים הוציאו אותו מהמושב האחורי.

בפתח חקירתו מיום 23.5.2023 ביקש להוסיף כי בעת שנתפס, ביקשו ממנו השוטרים לשבת במושב האחורי של הרכב, אז ראה תיק על הרצפה. השוטרים ביקשו ממנו להזיז את התיק ולשבת, ועל כן ישב ברכב כאשר התיק מונח בין רגליו. מסר כי ביקש לציין זאת כעת משום שבחקירתו הראשונה לא נשאל על התיק. כשעומת עם טענת אמו כי חזר לבית בשעה 21:30 בעוד שבחקירתו הראשונה מסר כי חזר לביתו בשעה 19:30 השיב כי בעת שחזר מעבודתו הלך תחילה לבית אחיו.

בחקירתו מיום 5.6.2023 מסר כי מתגורר עם אמו ולעיתים ישן בביתה ולעיתים בבית אחיו. כשנשאל מדוע השתתף בעת פתיחת דלתות הרכב בעת שהגיעו השוטרים השיב לא השתתף אלא שחש בחד עת ראה אנשים שאינם לבושים מדים מכוונים עליו אקדח.

בחקירתו מיום 4.6.2023 לאחר שנמצא ד.נ.א על הגרביים בהם נמצא האקדח השיב כי מדובר בגרביים שיכול שגרבו אותם פעם בחייו, אולם ייתכן כי מסר אותם לחבר או זרק אותם לפח לאחר השימוש.

זאהר אבו עאמר.

בעדותו מיום 25.5.2023 מסר כי ביום האירוע בשעה 21:30 התאמן במגרש בשכונה 11 ובאותה העת התאמן גם אדם בשם תאמר. עוד מסר בעת ששב הביתה ראה מרחוק שני אנשים שזהותם אינה ידועה פותחים את דלתות הרכב ששייך למשפחת המשיב, וכשהתקרב אליהם, הם ברחו. מסר למשיב כי יש אנשים שרצו לגנוב את הרכב ושבו לביתו.

עדות תאמר אבו עאמר

בעדותו מיום 28.5.2023 מסר כי ביום האירוע חזר בשעה 21:00 מהעבודה, התקלח, אכל ונח ואז יצא להתאמן במגרש בשכונה 11, שם פגש בזאהר והתאמן יחד. בעת שיצא מהמגרש לכיוון הבית ראה שני אנשים שזהותם אינה ידועה מנסים לפתוח את דלתות הרכב ומשהתקרב אליהם, ברחו מבלי שנכנסו לרכב. אז המשיך לכיוון ביתו של המשיב וסיפרו לו את שאירע.

בעדותו השנייה, מאוחר יותר באותו היום, חזר תאמר על עיקרי הדברים ולשאלת החוקר מסר כי שהה במגרש משעה 21:40 ועד השעה 22:05, כאשר זאהר הגיע ראשון והוא הגיע לאחר מכן.

בעדותו מיום 1.6.2023 חזר ומסר את גרסתו לאירוע. כשעומת עם העובדה שרכבו נכנס ללקיה באותו היום בשעה 22:00, הכחיש ומסר כי ייתכן שהיה באותו היום עם טלפון אחר או שנכנס מהשכונה החדשה או שמישהו לקח את רכבו.

דין

7. התשתית הראייתית של התביעה מבוססת על שלושה אדנים עיקריים:

חזקת מקום - לטענת המאשימה, נוכח כך שהמשיב נכח ברכב בזמן בו נתפס הנשק בתוכו מתקיימת "חזקת המקום" ביחס לנשק שנמצא ברכב. לפי חזקה זו הימצאותו של נשק במקום המצוי בשליטת אדם, כגון דירת מגוריו, מקימה חזקה שבעובדה לפיה אותו אדם מחזיק בנשק, ומתקיים בו היסוד הפיזי והנפשי הנחוץ להוכחת החזקה של ממש. "חזקת המקום" אינה חזקה שבחוק, אלא חזקה שבעובדה, אשר נסמכת על ניסיון החיים. ככל חזקה, גם ביחס ל"חזקת המקום", די לו לנאשם אם יקים ספק סביר בלבד ביחס לתוקפה של החזקה, בין אם על דרך הוכחת היעדר מודעות להימצאות הנשק ובין אם על דרך הוכחת היעדר שליטה בו (י. קדמי, **על פקודת הסמים המסוכנים** (מהדורה מעודכנת, תשס"ז - 2007), עמ' 109-107, 123-124).

בכל הנוגע לחפץ אסור שנתפס ברכב ראו למשל ע"פ 459/95 **אבו רמדאן ואח' נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.10.96), שם נקבע כי בנסיבות מסוימות ניתן לייחס מודעות גם כאשר היסוד העובדתי התמצה אך בנוכחות הנאשם ברכב. כך שעצם הנוכחות ברכב, עת נמצא בתוכו סם - מקימה ביחס לכל אחד מיושבי הרכב את החזקה כי הסם נמצא ברכב בידיעתם ובהסכמתם:

"... כאשר מספר אנשים מצויים במכונית והמשטרה מגלה באותה מכונית כמות של סם, הרי ניתן להסיק מכך שכל נוסעי המכונית החזיקו בסם בצוותא, ומתוך ידיעה בהסכמה, אלא אם כן הסנגוריה מצליחה לעורר ספק סביר לעניין ממצא זה."

עיון בחומר החקירה מלמד כי הנשק נתפס ברכב השייך לאמו של המשיב ולדבריה משתמשים בו כל בני הבית. עם זאת, הלכה למעשה הנשק נתפס שעה שהמשיב נמצא יושב במושב הנהג ברכב מונע, ותוך שסירב לדרישת השוטרים לפתוח את הרכב עד שנאלצו לשבור את החלון. בנסיבות האמורות מצאתי כי ניתן לקבוע שהחזקה מתקיימת בעניינו של המשיב. בהמשך הדיון אבחן האם יש בטענת ההגנה כדי להפריך את החזקה.

ממצאים פורנזיים - מדגימות ד.נ.א שנלקחו מזוג גרביים שבתוכם נמצא האקדח, נמצאה התאמת המשיב לתערובת ד.נ.א שהתקבלה מאחד הגרביים. הלכה היא כי די בראיה פורנזית לבדה כדי להוביל להרשעה ומקל וחומר שדי בה כדי להוביל לקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה. בעניין ראיה פורנזית ראו למשל, בש"פ 10028/03 **אלקריף נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.12.03) שם נקבע כי: **"מציאת טביעת אצבע במקום העבירה או על חפץ שבו נעברה עבירה, שלא ניתן הסבר סביר להימצאותה שם, היא ראיה שמשקלה רב ויש בה כדי לבסס הרשעה כראיה יחידה, וממילא כדי לשמש ראיה לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים."**

לא מצאתי לקבל טענת המשיב כי השוטר "שתל" את האקדח בתיק בהינתן כי הגרביים לא נצפו בתיק בחיפוש המתועד בזירה. מצפיה בתיעוד החיפוש נראה כי השוטר שעטה כפפות לידי פתח את התא הגדול בתיק, אולם לא

הוציא את כל תכולתו אלא הראה כי ישנו נשק מסוג קלצ'ניקוב ומספר בדים לבנים. ודוק, הלכה היא כי בבחינת התשתית הראייתית בהליכי מעצר בית המשפט לא יידרש לטענות הנוגעות למהימנות או למשקל. ראו למשל: בש"פ 1385/15 **כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.03.15). רק במקרים חריגים ייתן בית המשפט דעתו לטענות לגבי מהימנות העדים כאשר: "**חומר הראיות מגלה על פניו סתירות או פירוכות מהותיות המלמדות על חולשה בולטת בתשתית הראייתית**" ראו למשל, בש"פ 9896/16 **מחיסן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.1.17). זהו אינו המקרה בענייננו, בו מדובר בשוטרים שהגיעו לזירה על פי מידע מודיעיני, מצאו את המשיב יושב ברכב מונע כשבמושב האחורי נמצא תיק ובתוכו נשק. מדובר במספר דוחות פעולה, שעל פניהם, קיימת ביניהם הלימה. בשלב זה, בהתאם לחזקת תקינות המנהל, ובהיעדר ראיה לסתור את החזקה, אין סיבה לקבוע כי השוטר השתיל את האקדח בתיק. משזה נאמר, וודאי המשיב יוכל למצות טענותיו בעניין זה בהליך העיקרי. בשולי הדברים ומבלי לקבוע מסמרות, הרי שלא מן הנמנע כי לאחר שהוציא השוטר את כל תכולת התיק, במשרד, לאור אורות הניאון, הבחין בגרביים שבתוכם האקדח. זאת ועוד, בניגוד לטענת ב"כ הנאשם, השוטר לא חזר לבדו למשרד אלא שמדו"ח הפעולה של השוטר יבגני עולה כי אף הוא נכח עמו בחיפוש הנוסף.

התנהגות הנאשם בזירה ושקריו בחקירה - מחומר הראיות עולה כי המשיב נמצא ברכב מונע כשאורות הרכב דולקים ובמושב האחורי נמצא תיק גדול שבתוכו נשק ותחמושת. מדו"חות הפעולה עולה כי הבלשים ניגשו לעבר המשיב, חבשו כובעי זיהוי משטרתיים וצעקו לעברו "**משטרה תפתח את הדלת**", אולם המשיב התמהמה ונמנע מלפתוח את הדלת עד לאחר ששוטר ניפץ את שמשת החלון. משכך, לא אוכל לקבל טענת המשיב כי לא הבין שמדובר בשוטרים. משאלו הם פני הדברים, הרי שמדובר בהתנהגות מפלילה מאוד, המחזקת את הראיות ביחס למודעות בדבר הימצאות חפץ אסור ברכב.

זאת ועוד, בעדויות המשיב נמצאו סתירות משמסר כי יצא את ביתו על מנת לקנות שתיה, ואז שמע שכנים קוראים לו מעבר לכביש, בעוד שאמו והעדים זאהר ותאמר מסרו כי קראו למשיב בהיותו בבית. בנוסף, עולות תמיהות באשר לזהותם של השכנים, בנסיבות בהן המשיב כבש עדותו ביחס לזהות העדים, ובחקירתו הראשונה אף הבהיר ברחל בתך הקטנה כי לא זיהה את השכנים בשל החושך שהיה במקום. משאלו הם פני הדברים הרי שלא אוכל לקבל את גרסת המשיב מחקירתו השנייה, לפיה נזכר באורח פלא בשמו של אחד השכנים, לאחר שכבר שלל במפורש בחקירתו הנגדית זיהוי של מי מהם.

הלכה היא, כי שקרי נאשם מהותיים יכולים לשמש כראיה נסיבתית מפלילה אשר מצביעה על תחושת אשם שיש לנאשם ועל ניסיונו להרחיק עצמו ממעשה העבירה. ראו למשל ע"פ 2854/18 **אליעד משה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (27.8.19).

8. באופן רגיל, די היה בראיות אלה כדי לקבוע כי קיימת תשתית ראייתית. עם זאת, משהועלתה טענת הגנה לפיה סמוך לפני תפיסת המשיב ברכב עם הנשק, נצפו שני אנשים שזהותם אינה ידועה בעודם מנסים לפרוץ לרכב המשיב באמצעות מוט ברזל, לא אוכל שלא להתייחס אליה.

טרם בחינת גרסת ההגנה לגופה, אציין כי העובדה ששני אנשים ניסו לכאורה לפרוץ לרכב המשיב, גם ככל שתוכח, אין בה כדי להסביר מדוע זה פורצים לרכב יטמינו בו נשק רב ערך. משמעויות האופרטיביות של הטענה היא, אם כן, ששני זרים הטמינו במכוון נשק ברכבו של המשיב. מדובר בטענת קונספירציה וכלל ידוע הוא שעל מנת לקבל טענה מסוג זה עליה להיות: "**ממשית ולעמוד במבחן ההיגיון והשכל הישר**". ראו למשל ע"פ 3082/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.02.23). טענת המשיב בשלב זה אינה עומדת בנטל זה. בני אדם לא מטמינים כלי נשק

ברכב לא להם. למעט אפשרות יחידה, גם אם מרוחקת וקלושה, והיא של ניסיון להפליל הפללת שווא את בעל הרכב. המשיב לא העלה כל טענה בדבר קיומו של סכסוך, ואף כשנשאל מדוע זה יטמין אדם כלשהו נשק ברכבו, לא סיפק תשובה מניחת דעת. התנהלות המשיב באירוע ובחקירותיו אף אינה מתיישבת עם מכניזם של הפללת שווא.

על אף האמור, ולמען הסר ספק, לא פטרתי עצמי מבחינה מעמיקה של טענת ההגנה לגופה, ומצאתי לנכון לדחותה מהטעמים הבאים:

עדותו של תאמר לפיה הפורצים לא הצליחו לפתוח את דלתות הרכב - עיון בחקירתו של תאמר מיום 1.6.23 מעלה כי אף לשיטתו הפורצים ניסו להיכנס לרכב אך לא הצליחו: **"הם לא הצליחו לפתוח את הדלתות רק ניסו לפתוח הדלתות לא נפתחו"**. משזו תמונת המצב כפי שמתאר אותה תאמר, שהיה לכאורה עד ראיה להתרחשות, הרי שבכך נשללה מכל וכל האפשרות כי הנשק הוטמן ברכבו של המשיב על ידי אותם אנשים. יוער, כי גרסתו זו של תאמר, לפיה הפורצים ניסו לפתוח את הדלתות ללא הצלחה, עומדת בסתירה לגרסאות המשיב ואמו לפיה הרכב פתוח כל העת. גרסתו של תאמר אף עומדת בסתירה לגרסתו של זאהר, לפיה הפורצים כן פתחו את הדלתות.

כבישת טענת ההגנה - המשיב אמנם העלה את טענת ההגנה בחקירתו הראשונה, אך עמד על כך שלא ראה את אותם אנשים שאמרו לו שמישהו ניסה לפרוץ לרכבו. המשיב הגדיל לעשות ואף מסר שלא יכול היה לזהות את אותם אנשים שהזעיקו אותו, בשל החשיכה ששררה באותה העת במקום. בחקירתו השנייה, משהוטח בו מדוע לא מסר את שם אותם שכנים, מסר כי הזכיר את השמות כבר בחקירתו הראשונה, וזאת בניגוד למצוין בחקירה הראשונה. ודוק, גם בחקירתו השנייה, המשיב לא מסר את שמות שני העדים אלא מסר כי היו אלה: **"זאהר אבו עאמר ועוד אחד"**.

הלכה היא כי משקלה של עדות כבושה מועט בשל החשד באשר לאמיתותה, וזאת כל עוד אין הסבר משכנע ומניח דעת ביחס לטעמים בעטיים נכבשה העדות. ראו למשל ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.9.09). בענייננו, כאמור, הסבר המשיב לכבישה עומד בסתירה לתוכן עדותו הראשונה, במהלכה הבהיר שלא זיהה את השניים בשל החושך. בכל האמור יש כדי להחליש משמעותית ממשקל טענת ההגנה.

בשולי הדברים, יצוין כי באף אחת מחקירותיו לא העלה המשיב את שמו של העד השני, תאמר. כשתאמר נשאל כיצד הוא מסביר את העובדה כי המשיב לא מסר את שמו בחקירתו כמי שסיפר לו על כך שמנסים לפרוץ לרכבו, השיב כי המשיב אינו דובר אמת בעניין זה.

סתירות בין עדויות העדים זאהר ותאמר ביחס לטענת ההגנה - זאהר ותאמר מסרו גרסה, אשר על פניה הינה דומה, לפיה בדרכם הביתה מאימון במגרש, ראו שני אנשים מרחוק ליד הרכב של משפחת המשיב, כשהם מנסים לפתוח את דלתות הרכב וכשהתקרבו אל אותם אנשים, הם ברחו מהמקום. עם זאת, עיון מעמיק בחקירותיהם מעלה פער בין גרסתו של זאהר שמסר כי סיים להתאמן בשעה 21:30, לבין דו"חות הפעולה מהם עולה כי השוטרים הגיעו למקום בין השעות 22:15-22:30 ובנסיבות בהן המגרש בו התאמן נמצא בשכונה בה מתגוררים המשיב וזאהר. זאת ועוד, מעיון בתצלום אוויר של השכונה (מסמך עה) נלמד על מרחק קצר בין המגרש לביתו של המשיב ובוודאי שאינו מגיע כדי 45 דקות.

עוד עולים פערי זמנים בין השניים ביחס לשעות האימון, בעוד זאהר מסר כי התאמן במגרש עד לשעה 21:30, תאמר מסר כי הגיע למגרש רק בשעה 21:40 שם פגש בזאהר ויחד התאמנו עד לשעה 22:05 לערך ואז חזרו לבית.

בחקירתו השלישית שב וציין תאמר כי סיימו את האימון באותו הזמן.

אף ביחס לעדותו של תאמר עולות סתירות משום שתחילה ציין שחזר מעבודתו בשעה 21:00. בחקירתו השנייה מסר כי הגיע למגרש בשעה 21:40 והתאמן עד לשעה 22:05. עם זאת, כשנמסר לו בחקירתו השלישית כי טענותיו נבדקו ורכבו נכנס ללקיה רק בסביבות השעה 22:00 השיב כי חזר לפני השעה עשר, וכי בבעלותו שני טלפונים וייתכן ובני משפחתו לקחו את רכבו.

המשיב מסר בחקירתו כי בדיוק כאשר יצא מהבית לכיוון הרכב על מנת לנסוע לסופר, קראו לעברו "קבוצת שכנים". עם זאת, זאהר מסר כי קרא למשיב כשהיה באותה העת בתוך הבית. זאת ועוד, זאהר ציין כי קרא דווקא למשיב משום שהוא הבכור בבית וכשנשאל מדוע לא קרא לאביו, השיב "אני יודע שאבא שלו ישן מוקדם". אלא שהדברים מצויים בסתירה חזיתית לדברים שמסר תאמר: "קראנו לסאלם זה אבא של איהב בקול חזק מה שיצא יצא איהב". והכל כאשר אמו של המשיב מסרה בחקירתה כי הינה רווקה, חד הורית וכי קראו למשיב: "שהייתי שם מישהו קרא לנו, קרא לאיהב".

סתירות בין עדויות הנאשם לעדות אמו ביחס לטענת ההגנה - המשיב מסר בחקירתו הראשונה כי חזר ללקיה בשעה 19:30, אז נכנס להתקלח ואמו הכינה לו ארוחת ערב, כשהתיישב לאכול הבחין כי חסרה שתיה ועל כן יצא מהבית במטרה לנסוע לסופר. בניגוד לאמור, אמו מסרה שחזרה מהמרפאה עם הרכב בשעה 21:30, השאירה את המפתחות ברכב ונכנסה למטבח להכין ארוחת ערב, לאחר מכן בשעה 21:50 המשיב חזר מעבודתו. בהמשך שמעה מישהו קורא למשיב ואומר לו כי מישהו מנסה "לשחק" עם הרכב. בהמשך תיקנה כי שני אנשים קראו לו. כשנשאלה האם המשיב יצא רק על מנת לבדוק מה קרה לרכב השיבה שכן. כשעומתה עם טענת המשיב כי חזר בשעה 19:30, השיבה כי היא ראתה אותו בשעה 21:50. המשיב לעומת זאת, שינה גרסתו בחקירה השנייה ומסר "אני שחזרתי מהעבודה לא ישר נכנסתי הביתה הייתי אצל אחים שלי בבית השני" וכשנשאל שוב שתק ואז חזר כי כל מה שהיה צריך אמר בחקירתו הראשונה.

לאור כל האמור לעיל, אין בידי לקבל את טענת ההגנה לפיה אנשים שזהותם אינה ידועה הכניסו את הנשק לרכב המשיב.

9. טענת הגנה נוספת שעלתה היא בעניין האפשרות שממצא הד.נ.א של המשיב עבר אל הנשק מגרב בה המשיב עושה שימוש, באופן שיש בו כדי להסביר את ממצא הד.נ.א על הנשק. בחקירתו מסר המשיב: "כל בית יש את הגרביים האלה יכול להיות שגרבתי אותם פעם וזרקתי אותם יכול להיות שגרבתי ונתתי לחבר ויכול להיות שגרבתי אותם וזרקתי לפח ויכול להיות שגרבתי ושכחתי ברכב זה התשובה שהייתה בחקירה שעברה". אלא, שאמו ואחיו של המשיב מסרו בחקירתם, כי כלל אין גרביים לבנות בבית, אלא רק שחורות. ודוק, טענת ההגנה של המשיב מהוססת למדי, משום שאף לשיטתו רק ייתכן שראה את הגרביים בעבר. לא די באפשרות קלושה שכזו לעורר ספק סביר, נוכח עוצמת הראיות שקיימות לחובתו, והעובדה שהממצא הפורנזי אינו הראיה היחידה כנגדו, ממילא אין בכך כדי לעורר חולשה כלשהי ביחס לקיומן של ראיות לכאורה.

10. אשר על כן, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה גבוהה נגד המשיב.

11. בעבירות נשק הכלל הוא מעצר עד לתום ההליכים, ראו למשל בש"פ 8026/19 **מדינת ישראל נ' זיאדת** [פורסם בנבו] (11.12.19). כלל זה עומד בעינו גם כאשר מדובר בצעיר נעדר עבר פלילי. ברגיל, עבירות נשק מקימות חזקת מסוכנות לשלום הציבור, אשר לא ניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר אלא במקרים חריגים, ראו למשל בש"פ 6957/19 **מדינת ישראל נ' ספדי** [פורסם בנבו] (29.10.19). המשמעות הדיונית של חזקת המסוכנות בעבירות מסוג זה, היא שהנטל להפריך את המסוכנות עובר לכתפי הנאשם. ובענייננו, הנטל כבד במיוחד משום שמדובר במי שהחזיק בשני כלי נשק ותחמושת. מדובר בכלי נשק התקפיים, בעלי פוטנציאל נזק קטלני.

בצד הלכה זו, עיון בפסיקת בית המשפט העליון מגלה כי כאשר מדובר בהחזקה בנסיבות מסוג זה, ככלל מזומן תסקיר. בעיון בבקשת המעצר המפורטת כדבעי, ניתן לגלות שבאותם מקרים בהם נעצר משיב ללא תסקיר, היו הנסיבות חמורות יותר מאשר בענייננו. כך למשל בבש"פ 4422/22 **מחמוד אבו ג'ודה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (05.07.22) היה מדובר בנשיאה והובלה של נשק במסגרת קטטה רבת משתתפים, במהלכה אף בוצע ירי על ידי מי מהמעורבים, והנאשם ברח מהשוטרים. ובש"פ 5407/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.08.22) היה מדובר בהובלת כלי נשק רבים מישראל לגדה המערבית.

הנה כי כן, ככלל טרם מעצר בעבירות נשק, שאינן בנסיבות ביצוע מחמירות במיוחד, ואשר בוצעו על ידי צעירים נעדר עבר פלילי, מזומן תסקיר שירות המבחן. את כל האמור צינתי משום שלטעמי בעבירות נשק תרומתו של שירות המבחן הינה מינורית, בשים לב למאפייני העבירה, המניעים לה והמסוכנות הגבוהה ביותר הנשקפת מהמעשים, ועל כן אין טעם רב בזימון תסקיר. יחד עם זאת, בשים לב למסגרת הדיונית המצטיירת מהחלטות בית המשפט העליון, ובשים לב לכך שמדובר בהחזקה של נשק בתוך מתחם הבית, ומשמדובר במשיב צעיר נעדר עבר פלילי, אין לי אלא לזמן תסקיר.

יובהר למשיב כי אל לו לפתח ציפיה מעצם זימון תסקיר שירות המבחן בענייננו, משום שהכלל בעניינם של מחזיקי נשק הוא למעצר עד תום ההליכים.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"ג, 02 יולי 2023, במעמד הצדדים.